

MIC. # 10087 (RAB. 2161)

MAIMONIDES, MOSES.

MISHNEH TORAH, HILKHOT
'ARAKHIM VA-HARAMIN.

משנה תורה, הלכות ערכין וחרמין.

YEMEN: [15--]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

עלי הדי העני הייב בערך עשיר שהוא עני
שהעריך את העשיר ואני עני זה עלי אינו חייב זה

עני שהוא כפי אשר השיג ידו מה בין החייב בערך
עני להחייב בערך עשיר שהוא הנורק הקיטוב כולו שהחייב

בערך עני שולקחו ממנו כל מה שיש לו אפילו סלע אחד
ואחר כך העשיר אינו חייב לשלם ואם היה חייב בערך עשיר

שאר הערך חוב עליו עד שועשיר וישלים הערך
המפרש את העריך ואמר ערכי עלי חמשים

הוא חלונות עלי שיש לו סלעם אינו נידון בהשג
יד לא לוקחין כל הנמ נא בידו והישאר עליו חוב עד שיעשיר

ויתן וכן האומר חמי עלי ודמי פל עלי אינו נידון
בהשג יד שחייבי דמים הרי פניו נדרן והריהן כמי

שאמר מנה עלי הקדש שהוא חייב ליתן מנה גמור
הרי עלי ערך פנים ולא פירש אינו כמפרש שלשה שקלים

לא נידון בהשג יד כשאר המעוהין האומר ערכי
עלי וחזר ואמר עתה עלי והיו בידו עשר סלעים ונתן

תשע לשניה וסלע לראשונה יצא ידי שתיקה שהערכין
לאו כחובותהן שאעפ"י שרל מה טובידו משועבד וישא

ויקד מהחזר פני

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

פרוטה " רעך האדון למכור שדות אחרות משדותיו
או ללוות כדי לפדות וזהו שהקדיש הרשות בידו בין בזמ
שהיובל נוהג בין בזמן שאין היובל נוהג הוא קודם לכל א
וכן אם רעה לבאול חמץ גואמה שאין כאן במוכר להדי
וזה חומר בהדיוט מבהדוש הלוקדיש את ביה

או את הרבה טמאה שלו או שאר מטלטלין הרי או
בשניה בין טוב ובין רע ואם אותן המקדיש
אשתו או יורשו מוסיק חומש הבעלים לפת
ראשון והדמים לבדק הבית

עד חמשה שנג שהיה מבתי הדערים הריזה נגא לעולם
או אחד מידו ההקדש אם היה בית עיר חומה וקם ביד
הגואל שנים עשר חדש נחלט ואם היה בית החיצים
והגיע היובל והוא ביד הגואל חוזר לבעליו ביובל

המקדיש צדקה תמימה לבדק הבית אפ"ש
על עשה מה שישא עשני וחלה קדושה על ידיו
כשהיא תמימה הריך אותה הכהן בדמיו והדמים
אלו לבדק הבית הפודה אותה פודה לא על מנת

הפודה שכל דברי ראו למזבח
ומנין טמאסור